

„monda aega, kui sa weel ei jomud, kuida
„siis iggaüks sind au wáart piddas! Kuida
„siis sinno maiapiddamine forda láks!
„Kuida siis sinno naene sind armastas, kes
„nüüd ööd ja päwad sinno párrast nuttab,
„ja öhfab! Kule Zuhhan, wõtta jälle woi
„must ennese üue, kui jomisse himmo sind
„kõrtsõ kutsub. Sa jälle meheks; par
„randa einast ja jätta sedda suurh hirmsa
„jomist mahha, mis sind hukatusse sisse
„wiib. Weel on sul aega ümberpöörda.
„Minna tahhan teha, mis minno jou
„dus on, et sinust weel aus mees soab,
„ja sinno herra aitab sind. Sa ollid
„so muido ni hea mees. Püa nüüd ue
„noug, armas Zuhhan, jälle ni heaks
„sada kui sa ollid, enne kui sa sedda hirms
„sa wina jomist hakk sid. Üra mulle kät
„se peale, ja toora mulle, et sa trüiste sed
„da tahhad piddada, mis sinno ennese õn
„neks

„neks tulleb.“ Nenda pollus armolikkul
wõsil kirriõ õppetaja Zuhhanit. Zuhhan
nutus kui laps nenda leitajõ õppetaja san
nad temma lãbbi süddame. Jumma õnnis
tago teid ja tãsfugo teile tuhhat fõrd sedda
head, mis tei minule teie! Teie peastate
mind ühhes hirmsast ellust omma õpetusse
lãbbi. Willeis inimenne minna õllin; agga
nüüd ma tahhan teie sanna kuulda ja jomist
mahha jãtra. Sunam ei woinud temma õõl
da. Temma silmad fõid wet tõis ja temma
lãks teie kũdia nouga ärra „ei ma nüüd
„ka imas ennã et tahha wina jua!“
Kui ta fõio tuli, langes ta naese kaela
ümbõr, rãkis temmale kũil mis õppetaja
temmale õlli ütte nud, ja tootas õõ ma
noesõle ni wõstist kui Jummal taewas on,
et ta mitte unam ei ta hãks wina wõtta.
Temma n ene ja lapsed lãna sid põlwele
mahha ja tãnnasid Jummalat, et Jõsa jälle
hea